

# דעת הברית

ביתאון האגודה הארץ-ישראלית של היהודים המשיחיים



אוקטובר 2004 - סתיו תשס"ה

גילון מס' 20

## תוכן עניינים

מנחם בן-ח'ים  
(1924-2004):  
דברים לזכרו

גרשון נראל

עמוד 1

مפעליות האגודה  
בשנה ש עברה

חנן לויין

עמוד 4

קהילה המעניין  
ושאבותם מים בשנון  
ממעיני היישועה

רחלי סולומון

עמוד 6

קהילה צור ישועתי  
נצרת עילית

ג'ין רושה

עמוד 7

ישוע בעיתונות  
הישראלית

בועז פסטמן

עמוד 8

מהי קהילה משיחית  
ישראלית?

חנן לויין

עמוד 9

'מבצע חסד' ערבי  
קום המדינה

גרשון נראל

עמוד 11

## מנחם בן-ח'ים (1924-2004): דברים לזכרו

הדברים נאמרו בערב זיכרון למנחם ז"ל, שהתקיים בקהילת המשיחית  
הישראלית - קהילת ירושלים (רחוב הנביאים 56) ב-12 ביולי 2004

מאת גרשון נראל

**ה** כרתי את מנחם מלמעלה משלושים שנה. בשנת 1974, לאחר מלחמת יום הCACIFORIM, התחלנו יחד ב蓋ושים ראשוניים 'להחיות' מחדש את 'האגודה הארץ-ישראלית של היהודים המשיחיים'. באותו זמן חזר מנחים מכנס בלוזן בשוויץ, שבו השתתף לצדם של יקטרו סמזה'ה וברוך מעוז. בהתקנות של נער צער נשא מנחים להקים גוף ארכטי של יהודים משיחיים, גוף שלמעשה כבר היו לו שורשים בארץ בעשור של 1950 ובתקופת המנדט הבריטי. מאמציו של מנחם להקם אגודה חדשה נשוא פרח כעשור ומהaza מאוחר יותר, בשנת 1989.

אולם מקרוב ממש הכרתי את מנחם באחת-עשרה השנים האחרונות, לאחר שהחלפתו אותו בתפקיד המנכ"ר בישראל של 'האגודה הבינלאומית של היהודים המשיחיים'. תפקיד זה מילא מנחים בנאמנות במשך שבע-עשרה שנים, קודם לכן לगמלאות ב-1993. מנחם היה פעיל בתחוםים רבים, והזדהה בכל לב עם מגוון הדברים שעשה. להלן ATIICHIS למספר מאפיינים בולטים בחיו:

### העיתונאי

יכולת הכתיבה הייתה 'המתנה' הבולטת של מנחם. הוא היה 'איש עט' מומחה, במיוחד בכתיבת העיתונאות, וניחן אף בטבעת-עין של חוקר, שופט וסופר. קרלמשל, הוא יזם והוביל את הפרסום של שני כתבי עת מטעם ועבור היהודים תלמידי ישוע: 1. בשוב - הגילון הראשון יצא לאור בחנוכה 1981, והאריך ימים במשך כעשור. 2. זאת הברית - שגילונו הראשון ראה אור בחורף 1991/1990. כמו כן תרם מנחם עשרות מאמרים המפוזרים בכתביו עתונים, במיוחד בביתאון הוותיק



של 'האגודה הבינלאומית של היהודים המשיחיים', שנקרא בעבר *The Hebrew Christian* ומאותר יותר *The Messianic Jew*. אישיות, אני חכ לו תודה על תיקונים לשוניים רבים שערך במאמריהם שכתבתם בשפה האנגלית.

- חבר מערכת הדו-שנתון 'משכון'.

- הוועד-הפועל של 'אגודת הא"י' של היהודים המשיחיים'. - 'הוועד המנהל המקורי' של בית האבות 'אבן העזר' בחיפה.

עלי לציין כי לא הייתה ביןינו הסכמה בכלל דבר. לעיתים היו הבדלי דעתות קוטביים בינינו. כך למשל, בעניין של מנחם הייטי פונדמנטリスト מדי' ביחס להבנתית את הפשט של כתבי הקודש. דבר זה בא לידי ביטוי גם בנוגע של בריאת העולם במשר שישה ימים. לעומת זאת, בעניין הוא ליברלי מדי' בפרשנותו לכתובים. שנינו ידענו היטב במה היו דעותינו חילוקות.

אך בכל זאת, למחרת הבדלי המחשבה ביןינו המשיכו לעבוד ביחד, במיוחד משומם שמנחם היה רודף שלום. למעשה, הוא היה כל כך רודף שלום, עד שלפעמים, לדעתו, היה פשרני מדי.

## הוא היה 'איש עט' מומחה, במיוחד בכתיבה העיתונאית, וניכון אף בטבעת-עין של חוקר, שופט וסופר

אך בה בעת ידע מנחם גם להיות קשוח. היו מצבים שבהם התברר לו ש'יעבדו' עליו, במיוחד אנשים מסוימים שביקשו עזרה כספית – וככלפיהם נהג בתקיפות ובחורס סבלנות. לעומת זאת, כאשר היה לו ברור שישנו **מקרה אמיתי** של צורך כספי, הוא לא חסר במאיצים להשיג את העזרה הדורשת. לשם כך היה מוכן להיות 'שתדלן', בסגנון של Schnorer כמעט מכך – לכתב מכתביהם ולטלפון עד קצה העולם – כדי שתורמים פוטנציאליים יואלו בסובבם לשלווח סיוע.

מנחם ואני ראיינו עין בעין את חשיבות הציונות התנ"כית. הוא הדגיש בחיו ובכתבתו את זהותו הלאומית.

### משיחי ציון

הציונות על סמך נבואות המקרא הייתה חשובה לו. התנועה המודרנית של היהודים המשיחיים מחד, והלאומיות הציונית של היהדות החילונית והדתית מאידך, היו מושולבות בעניינו בצורה הדוקה ויזומית.



מנחם בצעדת ירושלים (שלישי ממשמא) - סוכות 2000

### הפילנתרופ 'בנשמה'

מנחם יזם וניהל בהתנדבות את 'קרן משיחית ישראלית', שזירה להרבה מזקרים על-ידי מענקים והלוואות בתנאים נוחים. את רוב הכספיים הוא גיס עצמו, ואחר כך הרכיב ועד שעדר לו (דוד שטרן וויסי הרשקו-בן צבי). כך למשל, אנו זוכרים היטב את המאמצים הרבים שעשה מנחם כדי לגייס כספים עבור ההשתלות, הטיפולים והשיקום של אילן זמיר ז"ל.

### איש הארגון

מנחם שמר על סדר וארגון בתכניתם הרבה שניהל, והוא 'מציר בחסד' – מבלי להתבלבל בתוכן של הנירית הרבה שהייתה לו. במשך שנים הוא יזם את הכנסים של האגודה הישראלית של היהודים המשיחיים, והצליח לעמוד בלוח הזמנים של האירועים, לרבות משלוח הזמנות, תזכורות וכו'. כך למשל, אנו זוכרים כיצד הוא יזם וארגן את המשלחת של מאמינים מהארץ שנסעה למצרים בשנת 1992. הוא אף השיג את כל המימון הדרוש, אך בעקבות זאת גם חלה ואושפץ בבית החולים. מאז הלכה ביראותו והתרופה.

### 'מרכז בין-תחומי של איש אחד'

מנחם פעל במסגרת של ועדות שונות ברחבי הארץ. عبدال'ן, ובחילק מהוועדות אני ממש לתקן ברכיפות מזאת. אזכיר את העקריות שביבה:

- הוועד המפקח של הגליה המשיחית 'דוגית' ברחוב פרישמן בתל אביב.
- צוות הנהלה של 'הוועד המאוחד למשיחיים בישראל' (UCCI = United Christian Council in Israel).
- בנוסף לכך, במסגרת ה-CCCI תירגם מנחם, תימצא והפיץ קטעי עיתונות בנושא המאמינים בישראל בארץ. עבדה זו מונוהלת היום על-ידי 'מרכז ספרי' בירושלים.
- הוועד המיעץ של 'החברה לכתבי הקודש בישראל', במקביל ל-Bible Society. מנחים אף העלה את ההצעה לתרגם את התנ"ך לעברית מודרנית.

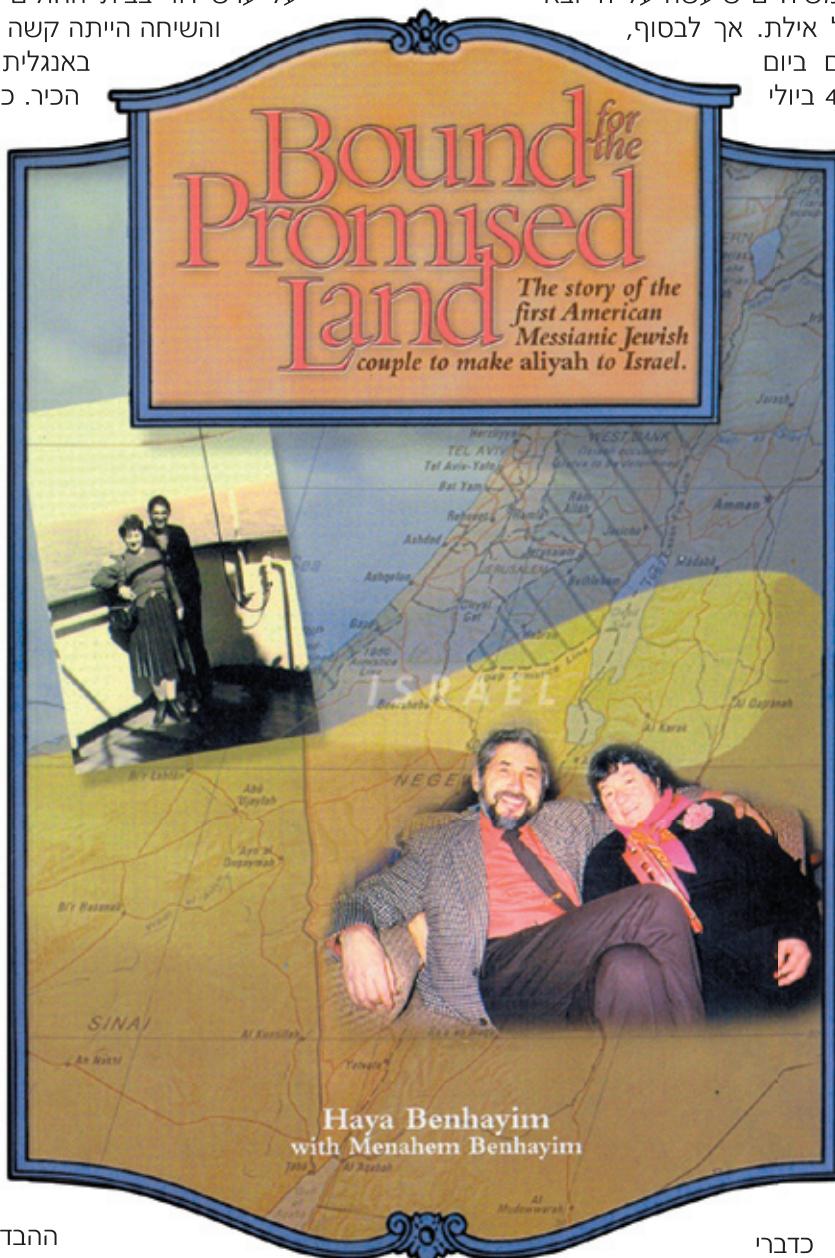


מנחם וחיה על האונייה בדרכם לישראל - מרץ 1963

מנחם, ביחד עם חיה, תיבדל לחיים ארוכים, וכשכבר היה והאחרים, ניטה ללימודיהם. בשיחתנו الأخيرة, כשהחלה היה על ערשות דוויי בבית החולים 'הדסה' בהר הצופים והשicha הייתה קשה עליו, הוא עבר לדבר באנגלית ומוכר בוותיקם שהוא הכיר. כך למשל, בהקשר של יד השמונה העלה מנחם את שמו של חיים חיימוף, ואמר ליvr: "חיימוף היה לא אהב להתבדח ולצחוק. He was a man - of no nonsense - אך מצד שני, חיימוף הניח יסודות מוצקים עבור דורות שלמים". מנחם ידע להעיר את חשיבות השורשים הקיימים בחיה האדם היחיד והן בחיה תנעה שלמה - כמו בתנועה החדשה של היהודים המשיחיים. הוא ידע להציג על הפירות שהשורשים, הגזע והענפים הקיימים. במשמעותו הרבה הוא מעולם לא התעלם גם מפניות באישים בתולדות התנועה המשיחית.

### פתרונות וענוה

רק לפני כמה חודשים הגיע מנחם לבני כהן מכאן וכאן הגע מנהם לגבורות. למרות ההבדלים של שלושה עשורים בין לבני, תמיד דיברנו בגובה העינים; דיברנו בחופשיות גמורה. אהבתו את הפשטות שלו, את ה'חברניות' ואת ה'דיגוריות' שלו, את הדיבור היישר על כל נושא ועל כל בעיה. יחד עם זאת, מנחם ידע לשמר סוד כאשר התבקש לך. מנחם היה איש עני, ורגשי אמיתי ידע לבקש סליחה. הוא לא התנסה על איש ולא התummer באף אחד. הוא היה מאכין עם 'לב רחמן' ומלא חמלה. דברי אדוננו ושוע"א אשר הרחמנם כי הם ירוחמו" (מתוך ה'א) אכן מתאימים למנחם.  $\Omega$



הזוג הראשון של יהודים ממשיכים שעשו עליה, ובא לגור 'במערב הפרוע' של אילת. אך לבסוף, כמה סמלי, נפטר מנחם ביום העצמאות האמריקאי, ב-4 ביולי 2004.

בקיץ 2003 פירסם - עם חיה ומנקודת מבטה - את הסיפור האוטוביוגרפי של חייהם. באמצעות כוורת הספר 'מסור' הארץ הבטחה' (Bound for the Promised Land) ביטא את אהבתו לארץ ישראל, שהוא המכובד של כל הבתחות האלוהים לעמו ולכל העולם. על 'מנחם הלאממי' אפשר ללמוד, למשל, מדברים שכטב בגיליו' הראשון של 'שבוב'. כעורך הוא כתב מבוא שנקרא 'קול קורא', שבו נאמר:

"מטרתו העיקרית של עליון זה היא לאפשר לציבור היהודי-משיחי לחת ביטוי לאומנותו, כשהחנחת היסוד הבלטי-מעורערת היא שלאלויים פועל עכשו בקרוב ישראל השב למולדתו, ובתוך הקהילה המשיחית המתחדשת, כפי שפועל - בדברי הפתיחה של האיגרת אל העברים - מסרו לארץ ההבטחה" - הספר האוטוביוגרפי 'מסור' פועלם רבות ובפניו שווים אל אבותינו". מטרה זו גם נותנת ביטוי לאמונה שלאלויים משלים מחדש בגוף המשיח את המרכיב היהודי הבהיר שבערך היווה חלק בלתי-נפרד מגוף המשיח" (עמ' 3-4).

### מחשיב שורשים וזהות ישראלית

מנחם העירק את החלוצים שפעלו לפני הארץ, המשיחיים

מנחם בן-חכים נולד בברוקלין, ניו-יורק, ארחה"ב, ב-29 באפריל 1924, ונפטר בירושלים ב-4 ביולי 2004. הוא נתמן בהר המנוחות בגבעת שאול, ירושלים, בחלקה מקורה המשקיפה על הדרך לעמאות.

## מפעליות האגודה בשנה שעברה

מאת חנן לוז

למצעד ברחובות העיר – ואילו אנחנו נשארנו מחוץ לגדר. אנו מתקווים גם בחג הסוכות הקרוב להשתתף בצעדה; לשם כך אנו זוקקים לתפילהות הקדושים כדי שהאdon יפתח את הפתח שאף אחד לא יוכל לסגור. אנו גם זוקקים להתענינות מסוימת יותר של הקהילות בארץ, יחד עם הנכונות והמאץ הנדרשים כדי להשתתף בצעדה.

### כנס מוסיקה - ינואר 2004

כנס המוסיקה המתקיים אחת לשנתיים, מהווה במה והזדמנויות למלחינים ולכותבי שירים מכל הארץ, כולל כל אלה שאינם מוכרים, להציג את שיריהם החדשניים בפורמי ובמסגרת נאותה. הכנס נותן גם אפשרות להפצת מסודרת של השירים החדשניים בקהילות המשיחיות בארץ, כאשר כבר מHALCO יכול כל המעניין לקבל את המילים והתוויים של השירים מהכותבים

בשנה זאת, כמו בשנים האחרונות, קיימה האגודה – בחסד אלוהים – את הפעליות והכנסים שהפכו כבר במידה רבה למסורת בגוף המשיח בארץ.

להלן דין וחשבון קצר על חלק מפעליות האגודה:

### צעדת ירושלים – סוכות 2003

האירוע הזה התאפיין במאהק לא קל, שלמעשה עדין נמשך. כפי שהיה בשנים הקודמות, גם השנה הייתה התנוגדות של חוגים חרדים בירושלים (שכעת ראש העיר עצמו גמנה עמו) להשתתפותם של היהודים המשיחיים בצעדה. ליתר דיקוק ההתנגדות החריפה היא להשתתפותם במצעד הססגוני בחזותות העיר, בעוד שהשתתפות בצעדה העממית העולה לירושלים, לאורך כ-8 ק"מ, עדין 'בסבלת' מבחינתם.



צוות הלהל בכנס המוסיקה

מסלול הבוקר בצעדת ירושלים

עצמם; אך גם אחרי הכנס – באמצעות תקליטורים וחוברת השירים שהאגודה דואגת להcinן ושלוח לכל דרשו.

כ-20 צוותי הלהל מקהילות שונות בארץ הציגו במשך סוף השבוע כ-57 שירים משיחיים חדשים שנכתבו והולחנו על-ידי כ-30 מלחינים. מעבר לצוותי הלהל שהגישו את השירים נcano בקהל מדריכי הלהל בקהילות, מוסיקאים וסתם אוהבי שירה. במקומות שונים אווירה של התרgeschות והתלהבות מוהשרים החדשניים שנולדו ויצאו לאויר העולם, כאשר התחששה הייתה שרוח הקודש הוא המחבר ונוטן ההשראה לרבים מוהשרים שהוציאו.

אנו מתקננים לקיום – בעזרת האדון ולכבודו בלבד – **קונצרט**

חדש וחצי לפני מועד הצעדה, עוד לפני החל הליל ההרשמי, התקשרו אליו הביתה עם הודעה שהעירייה אינה מאשרת ליהودים המשיחיים לצעוד. התפתחה סיירה של חילופי מכתבים עם העירייה שלא הביאה לשינוי בעמדתה. בסופו של דבר לקחנו חלק בצעדה העממית בלבד. הצעדה בשביבי החרירים הייתה חוויה בפני עצמה וכל אלה שהשתתפו בה התברכו. הייתה לנו אפשרות לשוחח פה ושם עם אנשים שהתרבעו, כולל עם חלק מהশוטרים ואנשי הביטחון שלהם. אותן לאותם כל הדרך והיו כל כר חיבורים ותומכים.

בסוף המסלול, בגין סאקר, היה לנו זמן תחבורות טוב ונעים, אך היה עצוב לראות את הקבוצות הרבות שמתארגנות



הרבה בני נוער וחילימ ממשפחות של מאמינים, שרביהם מהם קיבלו את ישוע כמושיע ואדון לח'יהם, הסתוובו בשטח, שמחים לפגש חברים וחברות שאוטם למדוזה להכיר בקייננות הילדיים ובכנסיו הנוער במשר השנים. כמה טוב שלכל הצעירים האלה אין בעיות של זיהות, והם אינם מתביישים ואין מפחדים להפגין את אמונהם ולשםוח בה.

אנו מוקומים, בעזרת האדון, שנוכל לעזור בפיתוח החורשה שבכינסה ליד השמונה, קר שהמקום יהיה יותר זמין ויתר נועם לקיים בו את כנסי חג השבועות.

### 'הדרית' - קון לעזרה

בזמן הקשים שעוברים על ארצנו ישם גם רבים בקהילות הזרוקים לסייע חומרה. האגודה מגישה עזרה לרבים מהפונים לכאן בהמלצת קהילתם. אנו רואים זכות להיות כל' בידי

של שירים נבחרים מהכנס, ביום השני של חג החנוכה, באולם החדש של קהילת 'מלך המלכים' בירושלים.

### כנס חג השבועות

קרוב ל-800 מאמינים מכל רחבי הארץ נקבע בחורשה שבכינסה לשabbat חג השבועות שהתקיים בחיק בטבע בחורשה שבכינסה למושב יד השמונה. בני ישראל באمت, אנו מחדשים את מצוות העלייה לרגל לירושלים באחד משלושת הרגלים, להביא ביכורים לאלה שנדדו ישראל. אך יותר מזה: אנו, שיש לנו ביכורי הרוח, אלה שנדדו בDEM ישוע המשיח ואשר קיבלו את מתנת הרוח ואת תקוות חי' בעולם, יכולים לכך את הפסוק שהתנוסס מעל הבמה: "וביום מלאות חג השבועות התאספו כולם לב אחד" – וכך בלב אחד, ברוח אחת, להלל ולשיר לאדוננו ואלוהים ולשמוח ולהתברר בהתחברות עם ילדי.



'בובות הגפן' מציגים

הגשת 'ביכורים רוחניים' בכנס שבועות

אלוהים לעזרה לאלה ששיכים לו בתקופה הקשה הזאת. אנו רואים גם חובה לא לפזר את מה שהופק בידינו ללא אבחנה, אלא אנו משתמשים לכון לקר שההתמיכה תהיה באמת לברכה, בחזקת המעט שהאדון ייקח וירבה.

### לסיכום

אנו שמחים שכאוגדה של היהודים המשיחיים יש לנו הזכות לשרת את גוף המשיח בארץ, לעודד וחזק אותו, וגם לתרום ולתת ביתוי לאחדות של המאמינים והקהילות המשיחיות בארץ ישראל. ☰

ואכן, היה טוב לראות קהילות שלמות המגיעות באוטובוסים מהצפון ומהדרום הרחוקים, חלון קהילות חדשות ולא מוכרות. האדון אכן מקיים את קהילתו בארץ. התוכנית כללה שירים שהגישו צוותי הלהל משבע קהילות שונות, הופעה של תזמורת כלי נשיפה של בני נוער ממספר קהילות מאזור חיפה, שני ריקודים של קבוצת נוער בין-קהילתית מירוחלים, כמו כן בשינה שعبירה – הופעה מרושימה של 'בובות הגפן' מחיפה, שגם ארגנו הפעלה לילדים הרבים שהיו בכנס. רגע מיוחד ומרגש היה כאשר כל בא הכנס, אף בעיקר הילדים, התאחדו לב אחד בתפילה עברו אביד,ILD קטע שחלה במחלת הסרטן וועבר טיפולים קשיים.

מאת רחל סולומון

ט

הַלְלוּ־יְהוָה

השירות לילדים ולבני הנוער. "אנו מאמינים בכל ילבנו בדבריו שמים דגש על טיפוח דור ההמשך של ישוע, הניתן לילדים לבוא אליו, ואל תמנעו בעדם...", כך אנו העובדה עם הילדיים", מסביר רועה הקהילה טוני ספרנדאו. לצורך הקמת השירות לנוער חקרה קהילת 'המעיין' לkahilot אחרות באיזור תל אביב. בני הנוער של קהילות אלה נפגשים פעמי שבוע לאסיפות היל וلومוד מכתבי הקודש, תוך דגש על חי' קדושה.

לקדושת החיים יש חשיבות עליונה, שכן אנו פועלם להצלת תינוקות מהפלות בשיתוף פעולה עם ארגון 'بعد חיים'; באותה מידה קהילת המיעין מעודדת ומפתחת את תחום הסיעור למפעחות חד-הוריות באמצעות ייעוץ ועזרה מעשית.

זקנין הקהילה מעודדים את היצירה האומנותית, הן במוסיקה והן במחול ובתיאטרון. בתחום המוסיקה

הוקלטו שני אלבומים, האחד של שירי הל בעברית 'אין שם אחר', והשני 'צלייל המיעין' שהוא הגירסה האינסטרומנטלית של 'אין שם אחר'. שלושה פרויקטים נוספים נמצאים בהכנה - שני אלבומי הלל בעברית ('יכן ביחד'), שירי הלל לילדים ושירים ברוסית המיעדים לבישורו. להקת המחול משרחת באסיפות ההלל, לפי הכתוב בתהילים ק"ג: "הלהו בתוף ומחול; הללוו במיניהם ועוגב". בנוסף לירקודי צוות הרקנויות עם תפוי מרים ודגלים מצטרפים חברי הקהילה אל המעלג בירקודיים עם, בשמחה על ישועתנו. קבוצת התיאטרון 'בצלמו' פעולת מאז נובמבר 2001, ומשתתפים בה ילדים ומבוגרים. חזון הקבוצה הוא לעודד את המאמינים בהילכתם היומיומית עם ישוע המשיח, ולהציג את הבשורה באופן חזותי ומאתגר.

דברי הנבואה ישעויה בפרק ס"א-3, מבטאים באופן ברור את חזון קהילת המיעין: "רוח ה' עלי", יعن משיח ה' אותו לברש ענוים, שלחני לחבוש לנשבי לב, לקרוא לשבויים דרכו, ולאstorim פקח-קוח. לקרוא שנת רצון לה' ויום נקם לאלהינו, לנחם כל אבלים. לשום לאבלי ציון, לתת להם פאר תחת אפר, שכן שושן תחת אבל, מעטה תהילה תחת רוח כהה, וכורא להם אילן הצדקה, מטע ה' להתפאה". ט



קבוצת הדrama 'בצלמו' מציגה את 'חיה' בגרוש'  
בכנס של 'بعد חיים' ביד השמונה



שבועות 2004 - ריקוד עם סלסוליות  
ביבורים על גג בנין הקהילה

בת. השעה 11:11 בבקיר... הכל עורך ומוכן: צוות הנגנים כבר סיין את כל הנגינה, החמורים כיינו את המיקרופונים; הרקנויות אף הן מוכנות, אוחזות בתופי מרים או בדגלים הססגוניים. "מי מדבר היום?" "מי מדריך את ההלל?" או "יש הצגה?" - אלו הן חלק מן השאלות שנשמעות כבר בכניסה לבניין או במל枇ת דרך לקומת השלישית.

קהילה 'המעיין' הוקמה בשנת 1989. האסיפות הראשונות התקיימו בחדר המגורים בביתם של טוני ואורנה ספרנדאו בכפר סבא. לאחר מכן התאספו חברים הקהילה באולם שכור בכפר הבפטיסטיים מஸ' שבע שנים. בראש השנה של 1996 החלו חברי קהילת 'המעיין' להתאסף באולם שנרכש באיזור התעשייה בכפר סבא.

טוני ספרנדאו ואלchanן וייסמן היו זקנין הקהילה הראשונים. לאחר מכן, כאשר אלchanן אישתו נחמה נסעו לחו"ל, הצער פרד שווייג אל טוני בהנחתת הקהילה. שבע שנים אחר כך נשלח פרד להקים את הקהילה בחו"ל, וטוני נעד בצוות של מדריכי קבוצות הבית ובশמשים בהנחתת הקהילה - עד שמנון ארבעה זקנין קהילה נוספים. בנוסף על הזקנים ינסם שלושה שימושים, והם אחראים על הטיפול בכל הצדדים המעשיים של חי' הקהילה.

בקרוב כ-140 המשתתפים באסיפות (מתוכם כ-40 ילדים) יונם המתוגרים בכפר סבא ובאזור השרון, כמו כן בפתח תקווה, ראשון לציון, נס ציונה, לפיד ומודיעין. מגוון הארץות שמנה באים חברי הקהילה מבטא את מהות המושג 'קבוץ' גלויות: ישראל ועדי רוסיה; מליטה, אוקראינה ואוזבקיסטן ועוד צרפת, פינלנד, גרמניה ואיטליה; מברAIL ותרכותינו ומדינת הבירת ווד רבות אחרות - כל אחד עם תרבותו ומנהגיו. כל אלה תורמים לאוירה צבעונית, אך כולנו מתכנים ומאחדים במטורה אחת: להשתווות לאלהוי אברם, יצחק ויעקב ולהלל את ישוע המשיח. האסיפות מתקיימות בעברית וмотגמות להסית ולאנגלית.

אם מאמינים שגדילה וחנית יכול להתרחש כאשר לומדים את דבר אלהים לעומקו ולא רק מאזנים לדרשות שבתות. לכן במשך השבע נפגשים חברי הקהילה במסגרות של תשע קבוצות בית, שבן מתקיימים שיעורי תנ"ר הפתוחים גם לבני משפחה ולמכרים הלא-מאmins. מתוך תשע הקבוצות ארבע לומדות בשפה העברית, אחת באנגלית וארבע ברוסית. כמו כן נפגשים חברי הקהילה פעמי חדשليل תפילה, ואסיפה זו הינה אחת המבורכות והחשיבות ביותר.

רבים מחברי 'המעיין' מעורבים בתחום שירות שונים, ביניהם

מאת ג'ין רושא

'פניאל') את ידיו על ג'ון רושא והסמיר אותו לתפקיד רעה הקהילה; כמו-כן הוא הסמיר את האחים ולדימיר מ' ודיויד א' לתקידי שימושים.

חוורף התקירב, ואנחנו בטענו באdon שמנצא מקום להיפגש תחת קורת גג. לא רחוק ממרכז העיר התפננה דירות קרכען; יצא קר' שוולדמייר מ' היה ביחסוי חברות טובים עם בעלי דירה זו, ואף שהם לא היו מאמנים הסכימו להשכיר את הדירה למפגשינו. לאחר שערכנו טקס הקדשה צניע הפקה הדירה למקומות ההשתחוות שלנו לשנה אחת.

כשהצטרפו עוד אנשים ומזג האויר נניה חם יותר, נהיה לנו צפוף באופן עמוק, "אם ברך תברכני והרבית את גובל..." (דברי הימים א' ד 10). יחד עם זאת, היו חברים שחויבו שעליהם להישאר קבועה קטנה.

עד לשבת האחורה באוקטובר 1998 - זמן קצר לפני שהיא צריך לחזור את חזזה השכירות - לא היו לנו בעיות עם החדרים. לפתע, ביום ראשון אחד באמצע האסיפה, הופיע קבוצה חרדים את המקום כשהם צעירים וחובטים בתריסים ומונטים פורץ את דלת הכנסה בפתישים. בפניהם הדירה התפללה ושרנו... ופתאום, לאחר כ-30 דקות, נהיה הכל שקט... הבטנו החוצה ולא אינו איש! אף-על-פי-כן, מראה בעל הדירה את השקעים שהותינו הפטישים בדלת הכנסה, לא הרשה לנו יותר להשתמש במוקם לקיום האסיפות.

בחביבותם הרבה נתנו לנו הבפטיסטים בנצרת אפשרות להשתמש בבניין הכנסייה שלהם, בזמן שהיפשנו מקום אחר. מאחר שלא הצליחנו למצאו דירה נוחה לשכירה, החלטנו לשכור מבנה תעשייתי קטן במרכז התעשייה. עד היום, בלבדת יתר מחמש שנים לכיניסטנו למקומות, לא היו תקירות נוספות. אנחנו מודים לאלה ש允许ם על הגנתנו ועל סיופוך צרכינו, ובמיוחד מודים עבור אלו שבנהנות ממסיכים להחזיק אותנו בתפilioותיהם. בעזרת האדון יכולנו לעורר שיפורים רבים באופן שמאפשר לכך אותנו.

## ההו ומה שעתיד לבוא...

התקדמו לנו קהילה היא אוטית - השtan אינו מרפה לרגע. הדבר גורם לנו להזכיר בחולשותינו ולזעוק לאdon לעזרה. בעיתות מבחן אלה עזבו אותנו כמה אחים, אך האדון הביא אחרים במקומם, כך שמספר הנוכחים באסיפות נשאר כ-40. רוב המשתתפים מוצאים מחבר העמים, כמו-כן ונשנים מספר חברים ממוצא אתיופי ועוד כמה משתתפים מלאומים שונים. אנו מודים לאלה על האח' יעקוב ד' - הדובר רוסית אך שולט בשפה האנגלית והעברית - שהוא רועה שותף בקהילה שלנו ומנהיג עבודות הנגר והצעירים ביחד עם אלכס' מ'.

קהילה נתינו כנראה להתרחק יותר מדי בעיות ובצריכים שלנו. האדון מראה לנו עכשו את האחריות שיש לנו לבשר את הבשורה לאחים - ל Kohanim ולחזקנים. בעזרתו אנו מתכוונים להמשיך קדימה באמונה ובציפיה לדברים הגדולים שהוא יעשה. ☩

בדעת 1987 נערכו מספר ניסיונות לא מוצלחים להקים קהילה בנצרת עילית. להלן תיאור קצר על הדרך שבה הוקמה קהילתנו ועל התפתחותה משנה זו ואילך.

ערב אחד בשנת 1983 העד אלכס ס', עולה חדש בן 57 מצילה, להתפלל נואשות בשם ישוע לאלהים לרופאות אשתו אשר שכבה גוססת בבית חולים נוצרי בנצרת. אלהים נעה לתפילתו בדרך נס, והוא ברוחו גדול תמורה גדולה בקרבו. הוא פתח את ביתו לקבוצת מאמנים, אשר החלה להתאסף בו בקביעות. קבוצה זו המשיכה להיפגש עד לשנת 1987 בתמייניהם של כמה מעובדי בית החולים.

## התפתחויות בשנים 1997-1987

בשנת 1987, הודיעו שלושה אחים על-ידי האדון לבוא להשתכנע בנצרת עילית, כל אחד באופן עצמאי. לכל אחד מהם היה החזון לראות קהילת מאמנים מוקמת בעיר. הראשון הגיע



מתאפסים במקום החדש באזורי התעשייה

יהי טום הוקט, פסטור בפטיסטי מארצאות הברית, והוא הזמין את הקבוצה לשיעורי הכתובים בبيתו. מאוחר יותר באותה שנה הגיעו לנצרת עילית רנה ס', עולה חדש משוויץ, וג'ין רושא, עולה חדש מבירתניה.

במרוצת הזמן נפגשנו שלושתנו ונוכחנו לידעו שלכל אחד מאיינו רצון עד לעזרה בהקמתה של קהילה משיתית מקומית. התחלנו להיפגש ולהתפלל על קר, גם לتمור בקבוצה שנפגשה זה מכבר בביתו של טום. לפני שטום עזב הביא האדון לקבוצה את וריאל הר' - הצלבר - שבא אלינו כל שבוע מטבחון יחד עם משפחתו. ישראל היה לנו לעזרה ולעידוד בדרכים רבות, וביתו של רנה הפך למקומות המפגש של אספונינו.

רנה חיב בסלע שמתוחת לבתו, ובחול שנוצר בנה חדר אסיפות מרשימים. היה זה זמן קצר בלבד לפני שזום העולים החדשים מروسיה החל להגיע בתחילת שנות ה-90. כמו וכמה עולים שהיו כבר מאמנים היצטרפו אלינו, כך שמספר המשתתפים גדל מ-20 ל-50.ישראל עזב בשנת 1994 לדרום אפריקה לשרת שם את האדון, ובמקביל נרתמו מספר אחים נוספים להנהגת השירות.

## התפתחויות מאוגוסט 1997 ועד יולי 2003

למרובה הצער, נוצר עימות בין מנהיגי הקהילה, והוא הוביל להפרדות. חלק מנהיגי הקהילה המשיכו להתאסף ב ביתו של רנה, והחלק השני החל להתאסף בחוושה. הקבוצה החדשה הזאת נודעה מעתה בשם קהילת 'צור ישועתי'. באחת מפגישות הקהילה סמך שאל צ' (לשעבר מנהיג בקהילה

מאת בועז פסטמן

הפסח, שהוקדש כולה לשוע היהודי שרצה להביא לרפורמות ביהדות של זמננו: "כל מי שקורא את הברית החדשה, מגלה שישו לא היה מיסוד הנצרות. הוא היה היהודי שביקש לתפקן את יהדותו: אל תהשבו כי באתי להפר את התורה או את דברי הנבאים", הוא אמר, לא באתי להפר כי אם למלאת. כי אכן אני אומר לכם, עד כי יעברו השמיים והארץ לא תעבור יוד אחת או קוץ אחד מן התורה". ואכן, הקראית בשורות על פי מרקוס, מתי וולקס, מגלה היהודי שהלך בעקבותיהם הבודקים והגדלים של יהודים שקדמו לו, והוא בעלי השקפות דומות לשלו: אליו, אלישע, ישעיהו וירמיהו.



בහמום, אך גם מתוך ערגה אמיתית, מביע שלו את תקוותו שיישוע ישוב אליו אדמות כדי למלא חוסר גודל במוכיח דור: "шибה אפשרית של יהו יכול להיות מועילה מאוד, ואף מהנה בהרבה מובנים. את הגינויים שהשמי עפם נגד כהני המקדש, נוכל לשמעו מפי נגד עושרה, ראוותנותה וכוכחה של הכנסייה. הוא היה מרים קול חזועות לנוכח כל מיני תשובות שעשתה בהם. [...] ואני מקופה שהיא אומר גם לנו, לבני עמו, [...]".

מתוך המאמר מתקבל הרושם שהמחבר מקבל את משנתנו של ישוע ומאמיצה בכל לב. בפסקה המסיימת של המאמר הוא כותב: "גם עם עצמנו עליינו להתחשב, מושם שדבורי של ישו היו דברים נכונים, כוונו נגד האנשים הנכונים ונאמרו בכונה טובה. אבל בשעה שמסרנו אותו לידי הרומים, ויתרנו לא רק עליו אלא גם על בשורתנו. אבל גם בזאת אין חדש. הרבה לפני שוויתרנו על ישו, ויתרנו גם על אבותינו הרוחניים".

שלו פונה במאמרו אל ציבור הקוראים ומבקש בכנות הסבר לסוגיה שהוא לא מבין מתו טקס הברית החדשה: "במהלך הסעודה האחורה לך ישוע את הלוחם שהוא על השולחן, בצע אותו, אמר שהו גופו וחילק לחבריו. לא ברורה לי הימצאותו של לחם על שולחן הפסח. אם יש בין הקוראים מישחו שיכל להאייר את עיני בסוגיה זאת אודה לו על קר". ואני מעביר לכם את שאלתו... Ω

**ג**יבסון 'הפסון של ישוע' לאקרים, התפרסמו מאמרם האנטיישמיות ובഫצת מסרים אנטישמיים. אביא כאן מאמרם של שני פובליציסטים יודעים, שפורסמו בעקבות הסטר ארכוף דוקא בمعنى ניסיון להגן על דמותו של ישוע ולהציגו באור חיובי, תוך שימוש דגש על יהודיותו. גישה זו אינה חדשה בקרב אנשי רוח יהודים: הכותבים מאמינים את ישוע לחיק העם היהודי; הוא נתפס בעיניהם כדוגמה וכਮופת למנהיג יהודי בעל רמה מוסרית גבוהה, אשר הוקיע כל גילוי של שחיתות ממשית ודתית. יחד עם זאת ישנה עקבית בדוחית פוליט והשליחים, בטענה שישוע לא התקoon לייסד דת חדשה, כי אם בא לתפקן את זו של עמו.

העיתונאי אריאל סגל (שידוע בסגנון הרהוט אך הבוטה) פורסם ב'מעריב', ב-5 במרץ 2004, מאמר ארוך שכותרתו 'פסון Lil Chor夫 רבבי'. המאמר נפתח כך: "בליל שרוף חרופי בא אליו אותו איש בחולם. ונפלא מビנתי מואוד שבא דוקא עצמו...". במאמר מתאר סgal את חוות המפגש האיש עם ישוע, שבמהלכו הוא לוקח את ישוע ל'פסון' דרך מאורעות הפוגרומים והשואה של העם היהודי.

באחת מתחנות ה'פסון' של סgal הוא מגע עם ישוע לפוגרים מגנצה, אשר התרחש באשכנז בשנת 1096, ושם הם מביטים אל המראה המבעית של רצח גברים, נשים וטף. ישוע מוזעע מן המראה: "ישוע קרב למקום ההרס והחורבן. רגליו היחפות פצעות ופניו מתקסחות בפה. כורע על ברכייו, קורע קריעה בתכרכיו, צעק וובכה את דם אחיו ואחיותיו השפוך. כל מבטו תיעוב וקובס מצלמו המונף עלי נסוי מלחה". לבסוף, אחרי מראות פוגרומים רבים שבהם ישוע לא מוצא נחמה, הם מגיעים אל השואה, והמאמר מסתיים באופן זה: "ומאמר לי ישוע מתוך ידיעה ברורה: 'אף אנוכי הייתי נשרפ' עם אח' באושוויז, יהודי אני'".

לאורך המאמר סgal מفرد לחלוtin את ישוע מהכנסייה: "יהודי נולד, יהודי חי ויהודי שר מת. נאכן לדתו בכל לב, וכל שליחותו המשיחית וביטול מצוות התורה הן פרי דמיון שליחיו וממשיכיו. ואין לנצרות ולכנסייה דבר עם ישוע המקיים שהקפיד על קיום מצוות". בונגע למל גיבסון ולסרתו מתבטאת אראל סgal בביטחון (cdrko), כשהמעשה הוא פסול גם את אמיתיties סיפור הבשורות המוספר בסרט. הביקורת מובטאת תוך דיבור ישיר אל ישוע: "[...] והנה בימינו קם גוי אחד, נבזה ורשע, ומkill מזכה מצולם להראות סבלך בפיגול המתקרא בשפת הנוכרי 'פסון', וזהו מסע יסורי בדרכך להר הגולגולת. ושם נראים אחריך, בשרך ודמרק נגשים בר נבלות אין קץ. וישוע תהה: 'אחי עינוני? הרי נצלבתني בדרך הרומים, ושלט שם עלי, מלך היהודים'".

ניתן לקרוא את המאמר בשלמותו (1100 מילים) באינטרנט: <http://www.nrg.co.il/online/archive/ART/659/847.html>

במוסף לחג הפסח (5 באפריל 2004) של "ידיעות אחרונות" פירסם הסופר ואיש הרוח מאיר שלו מאמר בשם 'קורבן'

# מהי קהילה מושחתית ישראלית?

מתוך דברים שנאמרו בכנס ארצי של מנהיגי קהילות, שהתקיים בבית הקהילות בירושלים (רחוב נrkis) ב-13 בפברואר 2004

מאת חנן לוי

הו קהילה מושחתת ישראלית? האם ניתן לאfine אותה? אלו יודעים שלקholes בתארץ ושפנסות ומגונות; זהוי רבגוניות בתוך אחדות האמונה באלהים ובישוע המשיח בן האלהים. אך כדי לנסות בכל זאת להגדיר או לאfine קהילה מושחתת ישראלית, אטריך בנקודות שמייחדות אותם כקהילות של מאמנים ישראליים שחיהם במדינת ישראל.

נתבונן בנושא שלוש בחינות: **זהותם שלנו, התפקיד שלנו והיעוד שלנו** כמאמנים וכקהילות מושחתות בארץ.

## מאפיינים ייחודיים המתייחסים לזהות הקהילה המושחתית ישראלית

זהותם שלנו הינה מושלשת:

- בהתאם לאמונהינו אנחנו **מושחים**, חלק מגוף המשיח העולמי, איברים בקהילת אלהים חיים, "עם נבחר, מלכת כהנים, גוי קדוש, עם סגולה".
- בהתאם להלכה אנחנו **יהודים**, עם כל המטען והמשמעות ההיסטוריים הכרוכים בכך.
- בהתאם לארץ שבה אנחנו חיים אנחנו **ישראלים**.

ישנה ייחודיות בהיותנו מאמנים מושחתים ויהודים, אך עובדת היונית יהודאים שחיהם בארץ ישראל מוסיפה היבטים נוספים:

- אנחנו חיים בחלוקת הארץ שככל כך הרבה נבואות והבטחות אלוהיות קשורות בה.
- אנחנו גם חלק מעם - עם ישראל - שגם הוא עם האלים, עם אלהים, עם אלהים לא נטש! (רומ' יא 1-2).
- אנחנו בני ישראל כמו ישוע המשיח עצמו, בן אלהים המבורך, שכידוע מצד יוחסו האנושי הינו מבני ישראל (רומ' ט 5).
- אנחנו נמצאים במרכזו של אבק איתנים בעולם הרוחני, במרכז התקפות השטן, עקב היה עם ישראל וארכץ ישראל במרכז תוכנית השושעה של אלהים.

לטיכום, כמאמנים וכקהילות מושחתות בקשר הנעלם והנשגבת להיות חלק מקהילה המשיח הכליל עולמי, וגם חלק בלתי נפרד מעם ישראלandi החי בארץ, ארץ ההבטחה. אנחנו בני אברהם ובני אברהם בשר. אין ייחודיות זו אכורה למלא אותנו בגאות ריקה אלא בענווה ו/orah, מותר הכרה של אחריות ומחייבות ליעוד ייחודי, כפי שנוארה בהמשך.

## מאפיינים ייחודיים המתפקיד הקהילה המושחתית ישראלית

העברית היא השפה העיקרית בקהילות, אף שהארץ קולטת עליה משבים גלויות. זו אכן זכות מיוחדת וייחודית, שאנו יכולים להלל, להתפלל וללמוד את הכתובים בשפה שלאלוהים בחר לבטווב בה את דבריו מראשית הבריאה ועד סוף תקופת הנבאים. בכך שיש עדין בארץ לא מעט קהילות שבנה עדין מדברים, מתפללים ומstudים ברוחיסט, אמהרית ושפנות אחרות, אך ככל שהזמן עבר משותלת העברית על אסיפות הקהילה - וזה תהליך טוב ורצוי.

• השימוש שאנו עושים בקהילות הם רחוב בעברית ורבים נכתבו והולחנו בשירים השנים האחרונות. שערות ומאות שירים מושחים מקוריים יכולים לקבל את התפוצה התרבות שלהם בקהילות גם בזכות כנסי המוסיקה שהתקיימו בשנים הללו. הדבר הוא טוב וمبرך - עדות טוביה לעמינו וברכה גם לגנים.

• התרבות (או חוסר התרבות) הישראלית. חברי הקהילות בארץ באים מרקעם שונים ותרבותיהם שונות. אך גם משה מהרחוב הישראלי מוחלץ לקהילות. א-הקפדה על זמן, דיבור בקהל רם, לבוש מרווח, שתיה ואכילה בזמן האסיפות וכיצא באלה, הן תופעות שלא ברור אם יש להתbias או להתגאות בהן.

• בארץ ישן קהילות מושחתות אמייניות דוברות ערבית, וישן גם קהילות דוברות עברית שבנה חברים גם אחיהם מצויים

אנו בני אברהם באמונה ובני  
אברהם בשר. אין ייחודיות זו  
אמורה למלא אותנו בגאות  
ריקה אלא בענווה ו/orah

זו אכן זכות מיוחדת וייחודית,  
שאנו יכולים להלל, להתפלל  
וללמוד את הכתובים בשפה  
אלוהים בחר לבטווב בה את  
דבריו מראשית הבריאה ועד סוף  
תקופת הנבאים

ערבי. זהו דבר ייחודי לארכנו, שדווקא אלה ש מבחינת לאותיהם נחשים לאויבים, הם לנו אחים יקרים ואהובים. כאן אנו חייבים, בעזרת האדון ובחסדיו, לשקו ולשמור על האיזון הנכון בין הלאומיות שלנו כישראלים לבין אחות האחים עם מאמינים ערבים - שלא היה קיוניים לשום צד.

• הארץ שלנו נמצאת במרכז תשומת הלב העולמי, וכך גם הקהילות המשיחיות בארץ נמצאות במרכז תשומת הלב של ריבם בעולם הנוצרי האונגלי. יש בכך יתרונות, אך גם חסרונות. הלב והעינים נשואים לעיתים יותר מאשר החוצה אשר פנימה אל תוך הקהילות. הקהילה לא חיה ומתפרקת מפני מצבאה האמייתי, אלא לפי כישורי וקשריו בח'ו"ל של רועה הקהילה.

• רבות מהקהילות בארץ, עצוב לצין, עדין אין עצמאות מבניה כלכלית, ואין מסגולות, או אין מעוזות, לתמוך ברועה הקהילה במשכורת קבועה. יש עדין ספר קטן, למיטב ידיעתי, של רועי קהילות שעובדים בעבודה רגילה ומתרפנסים ממנה, אבל רובם של רועי הקהילות בארץ נתמכים אישית במשכורת או בתורמות עליידי קהילות, גופים או ארגונים מח'ו"ל. וכך, באיזשהו אופן, הם מוחיבים לגופים אלה מבחינה ארגונית ודוקטרינלית.

**לסיכום**, אנו צריכים לשאוף לקהילה משיחית ישראלית עצמאית:

- קהילה שתהיה ישראלית עם מאפיינים שקשורים לארץ, כגון שפה, תרבות ומנטליות - אך הכל תחת ידו החזקה של אלוהים ובהתאם לוחם האדון.

- קהילה שתהיה עצמאית למד את דבר אלוהים ללא מחויבות לדוקטורינה או למסורת של כנסייה או זרם מסוים בח'ו"ל.

- קהילה שתהיה עצמאית מבניה חומרית, ללא תלות בגורמים מח'ו"ל (אין הכרח שלא תהיה תמייה מח'ו"ל, אך תמייה זו צריכה להיות ללא תנאים).

- קהילה שתהיה מודרנת ומונגשת בכל תחומי עליידי דבר אלוהים בלבד.

### **מאפיינים ייחודיים המתאפיינים לייעוד הקהילה המשיחית הישראלית**

כמו כל הקהילות המאמינים בשושע המשיח בעולם גם אנחנו צריכים:

- לבנות את הקהילות שלנו כבית שבו ילווי אלוהים, איברי המשיח, נבנים ומתחזקים ומתברכים באמונותם המשותפת.

- שהקהילות יהיו כלי שירות בידי האדון "להאריך דעתך על-אחות כבודך כבודך כבודך של המשיח" (קוו"ב ד' 6).  
- לחיות בעולם הזה "בצניעות ובצדק ובחסידות, בצייפה לימים התקווה המבורכת ולהופעת הדר אלוהינו הגadol ומושיענו ישוע המשיח" (טיט' ב' 12-13).

אבל כמאמינים ישראליים שחיהים בארץ ישראל, יש לנו ייעוד ייחודי כפוי:

• להיות עדות לעמנו, עם ישראל, העם היחיד שלגביו הבטיח אלוהים שככלו ייוושע - "וְכֹךְ כָּל־יִשְׂרָאֵל יַיוֹשָׁע" (רומ' יא 26). אם שמחים בהבטחה זו, אך אנו חייבים לתרום את חלקנו לכך אל לנו להיות עסוקים וכוחיים רק בתחום הקהילות שלנו כבאים מבודדים ומונתקים, וכך לשכך את עמנו שבתוכנו אנו חיים. אל לנו לראות בעמנו שלנו אויב ואיום עליינו (בגלל ההתנגדות בארץ לישוע המשיח ולבשויה) - אלא נראה כי השtheadון ראה אותן: כשדה שמוון ל��יר, אפרוחים שהתרנגולת חפזה לקבוץ בין כנפיו, עצן האובדות של בית ישראל.

• להיות דוגמה ומופת לקהילות המשיח בכל העולם, וזאת מבחינה מוסרית, מבחינת הסדר בקהילות ובבחינת העוצמה הרוחנית של הקהילות; כך שלא נהייה זנב מכשך של הגוף, אלא נהייה המוביל של הגוף, כפי שהיא בקהילה הראשונה.

לסיכום, הקהילה צריכה להיות עדות לעם שאנו חלק ממנו: בבשרו ושירו, בפועלות שעוזרת במצוות שונות, ברכה מוסרית גמורה, במקומות העבודה או במוסדות ההשכלה. כאזרחים נאמנים עליינו להיכנע לרשותו של שליטון, לתת מס למי שעיל המשס, מכם למי שעיל המשס וכבוד למי ש מגע לו כבוד. אנחנו צריכים להקניא את בני עמנו, וש�플תנו תהיה: "למען ציון (לאacha) ולמען ירושלים (לאashkot)...".

"למען שייוושעו!" ☩

**אל לנו לראות בעמנו שלנו אויב  
ואים علينا (בגל ההתנגדות  
באرض לישוע המשיח ולבשויה)  
אל נראהו כפי שהtheadון  
ראה אותו: כשדה שמוון  
לקציר, אפרוחים שהתרנגולת  
חפזה לקבוץ בין כנפיו, עצן  
האובדות של בית ישראל**

## 'מבצע חסד' ערב קום המדינה: פינויים של יהודים תלמידי ישוע מהארץ

מאת גרשון נראל

## (חלק א')

SPONSORED CIVILIANS WHO EMBARKED IN THE S.S."GEORGIC" AT HAIFA  
7th MAY, 1948.

	£. s. d.
Mr. and Mrs. Murray-Jacobs, St. George's, Hebrew Christians	60. 10. 0-
Mr. E.L. Katscher, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Miss B. Goldschmidt, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Dr. and Mrs. Vidor, St. George's, Hebrew Christians	60. 10. 0-
Mr. J. Drackman, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Mr. A. Schwartz, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Mr. L. Stettiner, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Mr. L. Haffner, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Miss R. Lowenberg, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
5 Master J.P. Lgebel (12) St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Mr. & Mrs. Nussbrun, St. George's, Hebrew Christians,	
Infant and two sons (5 and 3).	91. 0. 0-
Miss L. Prokupan, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Mrs. R. Leznova, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Mr. K. J. Hirschfeld, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Miss R. Adam, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Miss F.G. Huntingford, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Mr. & Mrs. Bielashovski, St. George's, Hebrew Christian	60. 10. 0-
Miss K. Priess, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Mrs. G. Schwartz, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Mrs. T.M. Weiss, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Miss T. Cohen (Christensen) St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Miss P. Cohen, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Miss H. Schwartz, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Miss R. Cohen, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Miss J.M.B. Christensen, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Miss Y. Egilitsky, Hebrew Evangelical Mission	30. 5. 0-
Mr. J. Martin, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
Mr. L.J. Martin, St. George's, Hebrew Christian	30. 5. 0-
	5996. 10. 0-

These passengers are all Hebrew Christians and members of the congregation of St. George's Jerusalem. They were evacuated by arrangement with the Anglican Bishop in Jerusalem (Bishop Weston). The only means of transportation from Jerusalem to Haifa was by air, and two Cyprus Airways aircraft were used. The charge raised in respect of each adult passenger was £25.13.0 and the amount therefore due in respect of air passages is -

32 Adult passengers at £25. 13. 0	£820. 16. 0
2 Children at half rate	25. 13. 0
	£845. 9. 0

Total amount due in respect of sea and air passages £1844. 19. 0

אחת מרשימות המפונים מהארץ - 7 במאי 1948

כינוי ה挫וף ('מבצע חסד') (Grace Operation) ו/או 'מבצע חמל' (Operation Mercy) נתנו על-ידי הבריטים לפעולות שהביאו לפניו של רוב הציבור היהודי המאמינים בשיעור מארץ ישראל באביב 1948. בתקופה זו היה ברוחם כל שלטון המנדט הבריטי הגע לקיצו ומדיניות היהודים עומדת לקום. באותו יום היו בארץ 130 יהודים מושיכים, שנודיעו בעיקר בשם 'נוצרים ערבים' (Christians).

בניגוד למצב הקיום היום, ערב קום המדינה היוו רובם של היהודים המשיחיים קשורים בדורן זו או אחרת במוסד הפרוטסטנטי בארץ: ארגוני מיסיון וכנסיות - בעיקר בריטים, אמריקאים ושוודרים. בעודם היוו עצמאיות משליהם ואף מאורגנים כעמותות בלתי תלוויות, הרי שאז היו רובם נתונים להשפעת המכרעת של כנסיות מאומות העולם. אולם, יש גם לציין, מיועטם היו כבר אז מנותקים לגורמי מכל קשר עם הנצרות הפרוטסטנטית, במיעוטם הקבוצה הקטנה בהנהגת אברם פוליאק (Poljak) ובאותם זמנים ואגנס וולדשטיין (Waldstein). התפרנס החלק הארי של היהודים המשיחיים מעבודות שסופקו בידי הכנסיות, על-פי רובם במוסדות של 'המיסיון הלונדיון ליude' (Church Missions to Jews = CMJ) היה בירושלים. למעשה עשרות מתוכם אף חששו להזדהות בפומבי כתלמידי ישוע והתנגדו 'כניםדים' - כדוגמת נקדימון השר שביקור אצל ישוע רק בלילה, בסתר.

לאור העובדה הביטחונית והכלכלית בארץ 1947-1948, הורע גם מצבם של היהודים המשיחיים. היישוב ראה בהם "מומרים ומשומדים שראויים לנידי מוחלט", ואילו הכנסיות והמוסלמים לא היו מסוגלים לעוזר להם. בנוסף לכך היו כמה יהודים משיחיים שנעצרו ונחקו על-ידי 'קבוצת שטרן' עקב חשודות שהם מרגלים ומשתפים פעולה עם האויב, בבחינת סוכנים של הבריטים; וזאת בעונה שההתירועות הדתית של "היהודים הנטבלים" באופן סדרי עם האנגלים באסיפות משותפות בכוניותיהם, איננה אלא מסווה לארגון של מרגלים. אולם האשומות אלו הタルמו מן העבודה החיסטרותית של יהודים משיחיים היו קשורות לנכסייה האנגליקנית בארץ עוד משליה התקופה העות'מאנית, ככלומר שהם לא רק עבדו במוסדותיה, אלא גם התפללו, התחתטו ונקבעו אצלם לאור מכבה אמוני-רוחני מסוים.

מבחינה רשמית מצאו היהודים המשיחיים את עצם ערב קום המדינה מוחוץ למפנה הלאומי העברי, כאמור עקב קרבתם הרבה, הן מבחינה דתית והן מבחינה חברתית, לדוברי האנגלית בארץ. כל זאת בשעה שהסתכסוך הפוליטי והטריטורילי באזורי היה לחוטין על בסיס של אינטרסים לאומיים מנוגדים - בין הציונים מחד לבין הערבים מאידך. יתרה מכך: למורת העבודה שבסוגם המנדט הזרדו יהודים משיחיים לגמורי עם התנועה הציונית ואף התנדבו לשאת נשק ולשמור במסגרת ה'האגנה' וה'אצ"ל', או התנדבו לכוחות הרפואה אף שירתו כעוזבי מטבח - גם זאת נחשבו לבשר מבשרה של המוסגרת הלאומית היהודית. איפואו שתלמידי ישוע היהודים הצהירו שישבת ציון היא התגשמות פלאית של נבואות התנ"ך - והבינו שהם עצם חלק מכך - למעשה הם נמצאו במלוך מורכב ומוסבך.

בשעה שבחינה אתנית ולומית ראו היהודים מאמיני ישוע את עצם חלקם בלתי נפרד מעם ישראל, טענו הכנסיות בארץ

מאכיניס בישוע ורוכזו בקדדרלה על שם ג'ירג' הקדוש' במחוז ירושלים. מכאן הם הועברו במכוניות לשדה התעופה קלנדייה (Kalandia) בצפון העיר, ובשתי מטוסים קתניים שהובאו ממיוחד מיקפריסון הוטסו לחיפה, מאחר שירושלים הייתה במצב ולא תאפשרה תחבורה בשבתית. בחיפה צורפו אליהם עוד שני טירים של יהודים משחיחים שהגיעו מיפו – תל אביב, טבריה וחוּפה. כולם הועלו על האונייה 'Georgic' שעוגנה בנמל, וביום 7 במאי 1948, שבעה לפני הכרת המדינה, הפליגה ליבראפול שבאנגליה. באנגליה הם הוכרו רשמית כפליטים וזכה לסייע של המדינה וארגונים שונים, ביניהם הצלב האדום הבינלאומי והאגודה הנוצרית עברית הבינלאומית.

שלבי הפינוי כולם אורגנו מכובץ צבאי שנitinן לו אופי הומניטרי, ומשלב התכנון הלוגיסטי ועד הביצוע עברו כחדשים – ממאرس עד מאי 1948. בין המפונים היו לא רק מי שהשתיקו לכנסייה האנגליקנית, אלא גם פנטקופטים אמריקאים ואחים מקבוצת פלימות' (Plymouth Brethren). זמן קצר לאחר מכן נפוצו באנגליה דיווחים אודות "מאות" יהודים תלמידי ישוע שפונו מהארץ, כגון באיגרות של הבישוף ווסטון. אך לפי עדותם הכתובה של שלמה אוסטרובסקי ז"ל, שנשארא בארץ וסירב להתפנות (אם כי את שני בניו שלח לחו"ל), לא פונו מהארץ אלא 2-70 נפש. לעומת זאת, לפי עדות כתובה אחרת, זו של משה עמנואל ב-נ-מאייר (מעב"מ) זו לא אף הוא ומשפחתו נמנו על מי שנשארו בארץ וסירבו להתפנות, כל "המיסיונים" לסוגיהם, ולא הבריטים בלבד, היו אחראים להוציאם של 350 נפש מן הארץ, גברים ונשים ולידים. נראהשהערה זו נשענה על מידע על אודות פיניות של רבים שנחשבו למאכינים 'תקדמוניים', ולא רק על סיפונה של ה-'Georgic'.

מכל מקום, ברחבי הארץ עדין נותרה שארית שדחתה בתוקף את ההצעה להתפנות ולעדוב ערבי קום המדינה. בינויהם היו גם חיים יוסף חיימוף (בר-דוד) ומשפחתו, אברם פולאך ופאולין וז. לאנשי הקבוצה הזאת היה ברור שהם נמצאים בתחוםה של מבחן ושל צורק לבטא באופן מעשי את שיקותם עם ישראל. לפיכך הם דחו גם את ההצעה להשות את מצבם אל מצב הקהילה הראשונה ש'ברחה' מירשלים לפחל (Pella) שבüber היידן המזרחי, ערביתן בית שני על ידי טיטוס הרומי בשנת 70 לספירה. ♀

(המשך בגליון הבא)

© 2004. כל הזכויות שמורות לAGRON. אין להעתיק מאמריהם אלה או חלקים מהם ללא רשות בכתב מערכת 'זאת הארץ'.

שם בעצם "יהודים לשעבר" בלבד. במקרים אחרים: שבעקבות האמונה בישוע על היהודים להיטמע בגין האוניברסיטי של המאמינים מוביל שתיוותה להם ייחודיות יהודית, וזאת על סמך פרשנות מעוותת של דברי השילוח פולוס כי במשיח "אין עוד לא יהודי ולא יווני" (галט' ג' 28). לעומת, רוב ראשי הכנסיות והMisyonim מאומות העולם ששירותו אז בארץ לא ראו חשיבות מיוחדת לכך, שהיהודים המאמינים בישוע ישרו במדינת היהודים ויתפתחו בכך עצמאית של קהילות שבפועל מנוקחות ממנהגי ומסורתות הנצרות ההיסטורית.

וכך בהדרגה, בין השנים 1946-1948, נפוצו בקרב ארגוני המיסיון והכנסיות בארץ כל מיני שימושות על אודות ודייפה גודלה של 'מאכינים ממוצא היהודי', שצפוייה להתרחש בכיווך במדינת היהודים החדשה שעומדת להם. דהיינו, נציגי הממסד הכנסיתי, שלא רואו עתיד למשיחיים 'יהודים' אלא

**בשעה ש מבחינה אתנית ולאומית  
ראו היהודים מאכינים ישוע את  
עצמם כחלק בלתי נפרד מעם  
ישראל, טענו הכנסיות בארץ שהם  
בעצם 'יהודים לשעבר' בלבד**

מהיהודים המשיחיים בשלהי תקופת המנדט לא נודף שיטתיות ולא הומרת בשל אמונהו בישוע.

מכל מקום, בין אנשי הכנסיות נמצאו גם יידי אמת מאומות העולם, שקיבלו את היהודים המשיחיים בארץ כיהודים במלוא מובן הכלילה ודאגו בכנותם לעתידם, ללא דעות קדומות כלפים עם ישראל. לפיכך העלו כמה מאנשי ה-CMJ את הרעיון, שగף ניטרלי יdag לצוריכיהם של היהודים המאמינים בישוע בארץ. הוצע אפילו פנות אל ארגון האומות המאוחדות או אל הצלב האדום הבינלאומי, כדי שתתימצא גושות (Authority) מוחדרת אשר תטפל בצוריכיהם. ברם רעיון זה לא יצא אל הפועל. לעומת זאת ראיי המיסיון הבריטי, ובראשם הבישוף האנגליקני בירושלים הנרי ווסטון (Weston), הוציאו אל הפועל תוכנית אחרת – את פינויים המאORGן מהארץ. לעזרתם נרתמו גם הנציב העליון בארץ, נציגי ארגון 'ההסתדרות של היהודים המשיחיים בא"י' והצדקה הקדובה, וכן ראש 'האגודה הבינלאומית של הנוצרים העברים' (International Hebrew Christian Alliance = IHCA) באנגליה.

במהלך חודש אפריל שנת 1948 פונו מירשלים כ-20 יהודים משיחיים. הם הוטסו בדרך האויר למצרים ולונדון, לאחר הראשי המיסיון האנגלי השיגו עבורם את המימון הדרוש ואשרות כניסה מיוחדת. למעשה הם צורפו לסלל העובדים הבריטים, שפונו בהדרגה מהארץ. שלב נוסף ביפוי נערך בחודש מאי 1948, כאשר נאספו מכל רחבי ירושלים עוד כ-50 יהודים

© כל הזכויות שמורות למחברים. אין להעתיק מאמריהם אלה או חלקים מהם ללא רשות בכתב מערכת 'זאת הארץ'.

עורכים: חנן לוקץ וגרשון גראל

## האגודה הארץ-ישראלית של היהודים המשיחיים

ת"ד 40192, מבשרת ציון 508052 טל': 02-5791087 פקס: 02-5349052

דואר אלקטרוני: [mjai@netvision.net.il](mailto:mjai@netvision.net.il) אתר: [www.mjai.org](http://www.mjai.org)